

HOLD FAST VED PROFETERNES ORD

Ældste Neil L. Andersen

De Halvfjerds' Præsidium

CES-foredrag for unge voksne • 4. marts 2007 • Brigham Young University

For treogtredive år siden, mens jeg stadig studerede på Brigham Young University, havde jeg en lille opgave til et aftenforedrag som det, vi holder i aften. Taleren var præsident Spencer W. Kimball, og jeg kom tilfældigvis til at gå ved siden af ham, da han bevægede sig hen mod indgangen til Marriott Center. Jeg spurgte ham, om han nogensinde blev nervøs, når han skulle stå foran så stor en forsamling. Med et smil svarede han: »Bror Andersen, du ved, hvad skrifterne siger: »Hvis I er beredte, skal I ikke frygte« (L&P 38:30). Hele min krop ryster fra isse til fod.« I aften ved jeg, hvordan han havde det.

Jeg vil gerne udtrykke min kærlighed og respekt for hver eneste af jer, der sidder her, og for jer, som er forsamlet rundt om i verden. Jeg kender til jeres godhed og helligelse til evangeliet, jeres tro og håb for fremtiden samt jeres ønske om at behage jeres himmelske Fader. Jeg beder om, at Herrens Ånd vil velsigne mine ord og jeres forståelse.

Hold fast ved jernstangen

Jeg ønsker at fortælle jer om Herrens vejledende hånd ved vores møde her til aften. I begyndelsen af januar arbejdede jeg på at organisere og skitsere, hvad jeg ville præsentere for jer. Da jeg vidste, at ældste David A. Bednar var sat på programmet til at tale til jer i februar, spurgte jeg ham, om han havde besluttet sig for, hvilket emne han ville tale om.

Jeg blev forbløffet, da han svarede, at hans tale handlede om at holde fast ved jernstangen. Det var præcis den samme overskrift, jeg havde valgt til min tale. Koret var allerede i gang med at øve sig på dette smukke nummer, som de lige har sunget for os.

Da ældste Bednar og jeg drøftede de taler, som vi havde forberedt, stod det klart, at vi havde grebet emnet fuldstændig forskelligt an. Ældste Bednar tænkte sig om et kort øjeblik og sagde: »Herren elsker de unge voksne i Kirken. Der er et formål med dette. Det er et budskab, som Herren ønsker viderebragt.« Jeg besluttede mig for at fortsætte.

Blot en uge senere og før ældste Bednars tale holdt præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Apostles Kvorum, et BYU-foredrag, som han kaldte: »Lehis drøm og jer.«¹ Han medtog også i sin tale, hvad det vil sige at holde fast ved jernstangen.

Brødre og søstre, dette er et emne, som Herren ønsker, at I skal tænke over.

Fra præsident Packers og ældste Bednars taler og fra jeres egne studier af Mormons Bog husker i nøgleelementerne i Lehis drøm om livets træ. Ældste Bednar lærte os, at livets træ, et symbol på Guds kærlighed, repræsenterer Jesus Kristus, og at den glæde og lykke, som man modtager ved at spise af frugten fra træet, symboliserer velsignelserne fra Frelserens forsoning (se 1 Ne 8:10; 11:8-9, 21-24).²

Der var også en stor og rummelig bygning (se 1 Ne 11:35-36; 12:18). Præsident Packers tale åbnede mit sind for nye måder at tænke på denne del af drømmen.

I drømmen var der også tåger af mørke (se 1 Ne 12:16-17) – der repræsenterer djævelens fristelser – som skjulte stien (se 1 Ne 8:19-22), der førte hen til træet. Til sidst var der en jernstang (se 1 Ne 11:24-25) – der repræsenterer Guds ord – som giver os mulighed for vellykket at komme igennem tågerne af mørke og komme frem til træet.

Koret sang så smukt:

*Hold fast, ja, grib om denne stang
så stærk og fast og sand,
thi den er ordet sendt fra Gud,
til ham den os føre kan.*³

Vi elskede også at høre den sunget på både spansk og portugisisk, og vi ville ønske, at vi kunne høre den på alle de sprog, der tales af dem, der lytter med i aften.

Nefi lovede os, at »den, der ville lytte til Guds ord og ville holde fast ved det ... skulle aldrig fortages, ej heller kunne Modstanderens fristelser ... føre dem bort til undergang« (1 Ne 15:24).

Jernstangen er Guds ord. Jeg holder af at forestille mig det på denne måde: Guds ord indeholder tre meget stærke elementer, der griber ind i og støtter hinanden for at danne en urokkelig stang. Disse tre elementer omfatter for det første skrifterne eller de fordums profeters ord. I husker sikkert ældste Bednars direkte spørgsmål i sidste måned: »Læser, studerer og gransker I og jeg skrifterne på en måde, som gør det muligt for os at holde fast ved jernstangen?«⁴

Det andet element af Guds ord er den personlige åbenbaring og inspiration, der kommer til os gennem Helligånden. Præsident Packer sagde det på denne måde:

»Hvis I holder fast ved stangen, kan I føle jeres vej blive begunstiget med Helligåndsgaven.

... Hold fast ved jernstangen og slip den ikke. Gennem Helligåndens kraft kan I føle jer frem i livet (se 3 Ne 18:25; L&P 9:8).«⁵

Mit emne i aften er det tredje element, der yderligere griber ind mellem de to andre. Denne tredje del af jernstangen repræsenterer de levende profeters ord. Vi må også holde fast i Guds ord, som det bliver overleveret gennem de levende profeter. Min bøn er, at efter vores tid sammen i aften vil vi forøge vores opmærksomhed på det, som de levende profeter underviser i, fremskynde vores respons på det, som vi lærer, og uddybe vores forståelse af, hvad det betyder at *holde fast* ved deres ord.

De levende profeters ord

For mange år siden sagde præsident George Q. Cannon, dengang medlem af Det Første Præsidentskab:

»Vi har Bibelen, Mormons Bog og Lære og Pagter, men disse bøger kan, uden de levende orakler og en konstant strøm af åbenbaring fra Herren, ikke lede noget folk ind i det celestiale rige. Det kan lyde som en besynderlig udtalelse, men hvor besynderlig den end måtte lyde, så er den dog sand.

Selvfølgelig er disse optegnelser uvurderlige. De kan ikke værdsættes for meget, ej heller kan de studeres for nøje. Men i sig selv, med alt det lys, de giver, er de utilstrækkelige til at vejlede menneskenes børn og føre dem til Guds nærhed. For at blive ledt derind er det nødvendigt med et levende præstedømme og vedvarende åbenbaring fra Gud til folket i henhold til de omstændigheder, de måtte befinde sig i.«⁶

Selvfølgelig elsker vi, som er her i aften, præsident Gordon B. Hinckley, de to rådgivere i Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Men i erkendelse af vores kærlighed og loyalitet vil jeg gerne spørge: »Kan vores opmærksomhed i forbindelse med disse Brødres råd og undervisning være mere aktiv, granskende og lydhør?«

Overvej, hvordan I ville besvare følgende spørgsmål:

Kan I nævne navnene på de tre medlemmer af Det Første Præsidentskab og navnene på alle dem, der udgør De Tolv Apostles Kvorum? De er de 15 mænd, som vi opretholder som profeter, seere og åbenbarere.

Hvis jeg viste et billede af disse Brødre, ville I så kunne genkende hver eneste af dem? Vi retter sjældent vores opmærksomhed mod nogen, vi ikke genkender eller kender.

Kan I fortælle mig de råd, som Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum gav til den sidste oktoberkonference? Og ved I, hvilke bekymringer præsident Hinckley, præsident Monson og præsident Faust har givet udtryk for i Budskab fra Det Første Præsidentskab i *Liahona* i løbet af de første tre måneder i år?

Og måske endnu vigtigere, kan I så fortælle mig om en beslutning, I for nylig har truffet om at ændre noget i jeres liv pga. et råd givet af en af disse 15 mænd?

Årsagerne til, at vore svar på disse spørgsmål er så vigtige, ligger i Det Første Præsidentskabs og De Tolv Apostles kaldelse og ansvar. Uanset hvornår Herrens kirke er blevet grundlagt, har Herren kaldet profeter og apostle. Frelseren sagde: »Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer« (Joh 15:16). Denne ordination giver disse mænd åndelig kraft og et højtideligt ansvar, en kraft til at vide og vidne og et ansvar for at undervise og velsigne. Den giver også os et ansvar og et løfte. Det er vores ansvar at lytte og følge, og vi har et løfte om, at velsignelserne vil komme, når vi tror og handler i overensstemmelse med deres ord.

Da Herren efter sin opstandelse kaldte tolv disciple i Amerika, underviste han folket således: »Velsignede er I, hvis I giver agt på ordene fra disse tolv, som jeg har udvalgt blandt jer til at betjene jer og til at være jeres tjenere« (3 Ne 12:1). I vor tid, en meget svær tid, har Herren lovet de hellige følgende: » Hvis mit folk vil give agt på min røst og på mine tjeneres røst,

hvem jeg har udpeget til at lede mit folk, se, sandelig siger jeg jer, så skal de ikke blive flyttet fra deres sted« (L&P 124:45).

Dette er Herrens mønster. Han kalder 15 mænd fra »ganske almindelige beskæftigelser«,⁷ og begaver dem med nøgler og kraft til at vejlede og lede os. Vi er ikke tvunget til at adlyde – der er ingen tvang. Men hvis vi lytter opmærksomt til deres ord, og hvis vi reagerer og er villige til at ændre adfærd, når Helligånden bekræfter deres råd, bliver vi ikke flyttet fra vores sted – dvs. at vi holder fast ved jernstangen og altid forbliver sikkert på den sti, der fører hen til livets træ.

Hvordan opsøger vi og holder fast ved de levende profeters råd? Lad os behandle dette spørgsmål ved dybere overvejelse af de tre ord, som vi brugte i forbindelse med opretholdelsen af disse mænd – *profeter*, *seere* og *åbenbarere*.

Profeter

For det første selve ordet *profet*. Apostlen Johannes forklarede, at »Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd« (Åb 19:10). Profeter vidner om Kristus. Deres sikre vidnesbyrd om Jesus Kristus er en af Kirkens og verdens største velsignelser. Herren erklærede, at disse mænd skal være »særlige vidner om Kristi navn i hele verden« (L&P 107:23). Over alt andet lyder deres røst med vidnesbyrd om hans guddommelighed og virkelighed. Dette vidnesbyrd båret som disciple og styrket gennem deres ordination kan have afgørende indflydelse på vore følelser.

Deres vidnesbyrd udtrykkes i enkelhed, så Helligånden får mulighed for at føre vidnesbyrdet videre til vores hjerte. Vi kan fx høre dem bære vidnesbyrd med ord som disse: »Lige så sikkert, som jeg ved, at jeg er her, og I er her, ved jeg, at Jesus er Kristus. Han lever!«⁸ Eller: »Jeg har en sikker viden om, at Jesus er vor guddommelige Frelser og Forløser og Søn af Gud Faderen. Jeg ved, at han lever, med en vished, som er så hellig, at jeg ikke kan udtrykke det.«⁹

Selv om disse udtalelser er stærke, er det den ledsagende åndelige bekræftelse, der brænder i vores hjerte og styrker os.

For at forklare englernes rolle sagde Moroni:

»Og opgaven i deres tjenestegering [engles betjening] er ... at berede vejen blandt menneskenes børn

ved at kundgøre Kristi ord for Herrens udvalgte redskaber, så de kan aflægge vidnesbyrd om ham

Og ved at gøre således bereder Gud Herren vejen, så resten af menneskene kan få tro på Kristus, så Helligånden kan få plads i deres hjerte« (Moro 7:31-32).

Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum er Herrens udvalgte redskaber.

Vores egen tro på Frelseren vokser og udvikler sig gennem tiden og vore stadier i livet. Der kan være tider med tvivl eller mismod, hvor vi føler os omsluttet af tåger af mørke. Undervurdér ikke, hvad vi hver især kan modtage fra Frelserens højtidelige, sikre vidnesbyrd båret af hans særlige vidner. Dette vidnesbyrd vil, når det modtages i en ånd af tro, styrke os i svære tider og give os fodfæste, når vi går ad stien mod livets træ. Hold fast ved profeternes ord. Overvej dem. Tro på dem. Stol på dem. Følg dem.

Lad mig give jer et eksempel. En af mine unge gifte venner mistede sin lille datter i en tragisk ulykke. I de følgende, ensomme måneder blev spørgsmålet »hvorfor« og sorgen og tvivlen en del af hans liv. Han fortalte mig, at han ikke længere var sikker på sin tro. Jeg foreslog ham, at han i disse svære tider måske skulle give lidt mindre efter for sin tvivl og i højere grad sætte sin lid til Frelserens ord og Frelserens udvalgte redskaber. Min ven fordybede sig i skrifterne, Frelserens løfter og de levende profeters tydelige og overbevisende vidnesbyrd. Han holdt fast ved Frelserens sikre vidnesbyrd, da hans eget syntes at svigte. Han holdt fast ved jernstangen. Med tiden skiltes mørket, træet kom igen til syne, og han spiste af forsoningens dyrebare frugt.

Seere

For det andet, hvad er en *seer*? »Men en seer kan kende til det, der er forgangent, og også til det, der skal komme, og ved dem skal alt åbenbares ... og det, der er skjult, skal komme frem i lyset, og det, der ikke er kendt, skal blive gjort kendt ved dem, og ved dem skal også dét blive gjort kendt« (Mosi 8:17).

Se dette smukke billede:

Hvad ser I? Ville I ikke gerne på kanotur dette fredfyldte sted? Ser det ikke tillokkende ud?

Hvad nu hvis I pludselig kunne se meget mere, og I så dette.

Kanoturen ville blive meget anderledes end det, I først troede.

Åndeligt kan seere se det bredere perspektiv. De ser det, vi sommetider ikke kan se. Deres ord og råd hjælper os til at se det bredere perspektiv. Hvis vi følger deres råd og holder fast ved jernstangen, er vi i sikkerhed.

Lad mig give jer et eksempel. Præsident Hinckley har talt tydeligt om velsignelserne ved tiende. Han taler ofte til generalautoriteterne om dette emne. Han har sagt:

»Vi *kan* betale vores tiende. Det handler ikke så meget om penge som om tro ...

Jeg opfordrer indtrængende hver eneste af jer til at tage Herren på ordet i denne vigtige sag.«¹⁰

»Vi gentager det løfte, som Herren gav fordum gennem profeten Malakias, at han vil åbne himlens vinduer for dem af jer, der ærligt betaler tiende og offerydelser, og udøse de lovede velsignelser uden mål.«¹¹

I foråret 2001 var tre af De Tolv i Brasilien samtidig, og de underviste alle i de løfter, der følger en ærlig tiende. Nogle måneder senere blev en ung studerende i São Paulo sat på prøve. Hun arbejdede og gik i skole. Her er hendes ord, således som præsident Hinckley gengav dem:

»Det universitet, som jeg læste på, havde en regel, der forbød studerende, [som ikke havde betalt undervisningsafgift], at gå til nogen eksaminer ...

Jeg havde alvorlige økonomiske vanskeligheder. Min løn blev udbetalt om torsdagen. Da jeg udregnede mit månedlige budget, lagde jeg mærke til, at der ikke var nok til, at jeg kunne betale både min tiende og universitetet. Jeg blev nødt til at vælge mellem dem. Eksaminerne, som blev afholdt hver anden måned, skulle begynde den følgende uge, og hvis jeg ikke gik op til dem, kunne et helt skoleår have været forgæves. Jeg havde store kvaler ... Mit hjerte blødte. Jeg stod foran en smertefuld beslutning og vidste ikke, hvad jeg skulle gøre.«

Gennem bøn besluttede hun sig for at stole på Herren og på profeternes ord. Om søndagen betalte hun tiende. Dagen efter prøvede hun at finde en måde, hvorpå hun kunne gå op til prøven, men kunne ikke finde frem til en løsning. Hun forklarede derpå, hvad der så skete:

»Arbejdsdagen var ved at være forbi, da min chef kom ind og gav mig dagens sidste opgaver ... Pludselig standsede han ... og spurgte: »Hvordan går det med studiet?« Jeg blev overrasket ... Det eneste jeg kunne svare var: »Det går fint!« Han så eftertænksomt på mig og sagde igen farvel ...

Pludselig kom sekretæren ind i lokalet og sagde, at jeg var meget heldig! Da jeg spurgte hende hvorfor, svarede hun: »Chefen har netop fortalt mig, at fra i dag af vil firmaet betale for hele dit studium og for dine bøger. Før du går, så kom lige hen til mig og fortæl mig, hvad dine udgifter er, så jeg kan give dig checken i morgen.«

Den studerende beskrev sine følelser: »Da sekretæren gik, knælede jeg ned grædende og meget ydmyg, hvor jeg stod, og takkede Herren for hans gavmildhed. Jeg ... sagde til min himmelske Fader, at han ikke behøvede at velsigne mig så meget. Jeg havde kun brug for en måneds skolepenge, og den tiende, jeg havde betalt søndagen før, var meget lille i sammenligning med det beløb, jeg nu fik! Under denne bøn kom ordene nedskrevet i Malakias' Bog [som så ofte er blevet erklæret af profeter og apostle] mig i hu: »Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelse uden mål over jer, siger Hærskarers Herre« (Mal 3:10).«¹²

Indhyllet i tågen af mørke var beslutningen svær og udfaldet usikkert. Men hun holdt fast ved jernstangen. Hendes tro på Herren og Herrens profeter blev bekræftet. Skønt alle udfordringer måske ikke bliver løst lige så umiddelbart, så er løftet til dem, der ærligt efterlever tiendeloven, helt sikkert.

Jeg har hørt præsident Thomas S. Monson sige følgende til hjemvendte missionærer: »Der er én måde, hvorpå I altid kan forblive aktive i Kirken: Betal altid en ærlig tiende.« Hvilket vidunderligt løfte!

Åbenbarere

Til sidst, en *åbenbarer*. Ordet *åbenbaring* er oversat fra det græske ord *apocalypse*, som betyder at gøre kendt eller afdække.¹³ Som åbenbarere gør Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum Herrens specifikke hensigter, og hvordan vi bør reagere, kendt for os. Med de mange valg- og beslutningsmuligheder, vi står overfor, hjælper åbenbarere os ydermere til at rette vores opmærksomhed mod det, der er vigtigst på vores rejse gennem livet på jorden. De hjælper os til at fokusere.

I august 2005 opfordrede præsident Gordon B. Hinckley os til at læse Mormons Bog inden årets udgang. Han hjalp os til at bruge vores fritid på at gøre det, Herren ønsker, at vi skal gøre. Opfordringer fra profeterne omfatter ofte også et løfte, og præsident Hinckley kom også med et løfte – som, det er jeg sikker på, er ligeså gældende i dag, som da han udtalte det i 2005. Han sagde: »Jeg kan uden forbehold love jer, at hvis I hver især vil følge denne enkle anvisning, uanset hvor mange gange I allerede har læst Mormons Bog, så vil I have Herrens Ånd i jeres hjem i større målestok. Jeres beslutning om at være lydige mod hans bud vil forstærkes, og I vil få et større vidnesbyrd om, at Guds Søn er en levende virkelighed.«¹⁴

Blev vi ikke velsignet, præcis som profeten lovede?

En søster fra Ukraine skrev: »Hver morgen bad jeg om, at Helligånden måtte være min ledsager, så han kunne oplyse mit sind. Et mirakel skete: Mormons Bog blev åbnet for mig på ny. Jeg fik svar på spørgsmål, jeg havde haft i årevis.« En bror fra Tyskland skrev: »Fordi jeg studerede i længere tid hver dag, indså jeg sammenhænge, jeg ikke havde set før. Mormons Bog er i sandhed fuld af vidnesbyrd om Jesus Kristus. På grund af Ånden, som jeg mærkede, voksede mit eget vidnesbyrd om min Forløser.«¹⁵ Og

hvad med denne kommentar fra en ung familie i Utah: »Vi overvejede, om vores fireårige nogensinde lyttede, når vi læste Mormons Bog, men en dag, da vi spurgte, hvorfor hans værelse var så rodet, svarede han: »Nogen har plyndret derinde!«¹⁶

Her er endnu et eksempel på en åbenbarers rolle: Præsident Hinckley har inderligt rådet jer, Kirkens unge voksne, til at få så meget uddannelse som muligt. Til oktoberkonferencen sagde han: »Jeg vil gerne henlede jeres opmærksomhed på endnu et emne, der volder mig stor bekymring. Gennem åbenbaring har Herren befalet sit folk at få al den uddannelse, de kan. Han har udtalt sig meget tydeligt om dette.«¹⁷

Hvad er det, der volder ham stor bekymring? Uddannelse. Hvem har udtalt sig meget tydeligt om dette? Herren. Hvem åbenbarer dette for jer? Hans profet. Og ja, han taler til jer.

Hvis I kommer fra en familie, der ikke har mange midler til uddannelse, er I måske usikre på, hvad dette betyder for jer. Når I er usikre, skal I holde fast ved jernstangen. Stol på profeternes ord! Svaret skal nok komme.

I nogle dele af verden, såsom i USA og Europa, betyder det måske, at I bliver nødt til at sælge jeres bil eller leve under mere ydmyge kår for at kunne fortsætte med eller vende tilbage til studierne. I andre dele af verden kræves der måske større ofre. I nogle lande kan Den Selvsupplerende Uddannelsesfond hjælpe. I stort set alle tilfælde kræver det tro, tillid til Herren og Herrens profet – at holde fast ved jernstangen – mens I finder vej. Hvis I ikke er sikre på, hvordan I skal følge profetens specifikke råd, så bed af hele jeres hjerte, og drøft jeres bekymringer med jeres forældre og jeres biskop. Skønt det kræver tålmodighed og tro, så lover jeg, at svarene kommer, og en mulighed vil blive åbnet for jer.

Jeg har set svar komme til mange unge troende i Latinamerika. Tusindvis holder fast ved jernstangen, stoler på præsident Hinckley og gennemfører en uddannelse.

Profetisk vejledning flyder fra hvert eneste medlem af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Vi opretholder dem alle som profeter, seere og åbenbarere. Hvis vi havde tid, kunne vi gennemgå råd fra hver af dem.

Lad mig give jer et eksempel fra et råd fra en af De Tolv. For næsten to år siden talte ældste Dallin H. Oaks til jer en aften som denne. I husker sikkert, at han fangede jeres opmærksomhed, da han talte om at date snarere end at »hænge ud«. Han sagde: »Mine unge, enlige venner, vi råder jer til at gøre jeres samvær med det modsatte køn til et datingmønster, der har mulighed for at udvikle sig til et ægteskab, og ikke blot hænge ud, hvilket kun har mulighed for at udvikle sig til holdsport som fodbold.«¹⁸

Nu kommer det store spørgsmål: Hvad gjorde I som følge af denne tale? Ændrede I noget? Ældste Henry B. Eyring kom med denne advarsel:

»Når vi afviser profetisk vejledning mindskes vores evne til at tage imod inspireret vejledning i fremtiden ...

Hver gang jeg har valgt at vente med at følge inspireret vejledning eller besluttet, at jeg var en undtagelse, har jeg erfaret, at jeg havde bragt mig selv i fare. Hver gang jeg har lyttet til profeternes vejledning, følt det bekræftet gennem bøn og så fulgt det, har jeg erfaret, at jeg bevægede mig i sikkerhed.«¹⁹

Viser jeres handlinger i løbet af de sidste to år, at I holder fast ved jernstangen? De, som straks fulgte ældste Oaks' råd, oplevede helt sikkert, at himlens velsignelser fulgte. Lad mig læse fra et brev sendt til Kirkens hovedsæde fra et par i Arizona godt et år efter hans tale:

»Dine ord har haft varig indflydelse på vores liv ...

... Dit ligefremme og tydelige råd hjalp os til at indse, at dating var en mulighed for at lære hinanden bedre at kende og ikke en umiddelbar forpligtelse til et langvarigt forhold eller et ægteskab.«²⁰

Resultatet var, at de blev gift i maj i templet i Washington D.C.

Jeg vil gerne bede min hustru Kathy, som så dygtigt har undervist i disse principper i vores familie, om at fortælle om sine følelser omkring betydningen af profeternes ord.

Bemærkninger fra søster Kathy Andersen

Mine kære brødre og søstre, for ca. 20 år siden oplevede jeg noget, der gjorde stort indtryk på mig. Vi boede i Florida. Vi havde taget vore børn med til stavscentret for sammen at lytte til generalkonferencen. Kort efter modtog vi vores konferenceudgave af *Ensign* (eller *Liahona*) med posten. Vi besluttede, at

vi til familieaften hver uge ville studere en af konferencealerne holdt af et medlem af Det Første Præsidentskab eller De Tolv Apostles Kvorum.

Vore børn var stadig små, men de var gamle nok til at læse, og vi ønskede, at hver eneste i familien fik en kopi af talerne, så vi kunne læse, studere og markere dem sammen. I Florida havde vi ikke en butik, hvor vi kunne købe ekstra eksemplarer af *Ensign*, så jeg tog det eksemplar, vi havde fået med posten, til vores lokale kopicenter og tog kopier af talerne til vores familie.

Da jeg var færdig, tog jeg kopierne hen til kassen, hvor ekspedienten talte sammen, hvor meget mine kopier kostede, og fortalte mig, at jeg skulle betale omkring 50\$. Jeg er flov over at indrømme, at jeg fik lidt ondt i maven. Og jeg tænkte: »Det er mange penge at bruge på at kopiere disse taler til vores børn.« Så, brødre og søstre, ramte denne tanke mig i hjertet: »Hvad er det værd for dig og din familie at have Guds profeters ord?«

Dengang indså jeg, hvad jeg nu ved med endnu større sikkerhed, at det er det hele værd for os og vores familie. Det er det hele værd for jer og jeres fremtidige familie. Om dette bærer jeg højtideligt vidnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen.

»Som kom det fra min egen mund«

Det er en stor velsignelse at være gift med en person, der har en ren og kompromisløs tro. Jeg elsker dig, Kathy, og er taknemlig for dig.

Om en måned har vi mulighed for at deltage i Kirkens generalkonference og høre budskaber fra de mænd, som vi har talt om her til aften. Generalkonferencen er en tid til at lægge det fra os, som vi beskæftiger os med, lytte til Herrens tjenere og til bønssomt at udstikke vores retning for de kommende måneder. Overvej disse spørgsmål:

- Har jeg tydeligt skrevet datoen for generalkonferencen ind i min kalender, så jeg vil være i stand til at lytte til alle de møder, jeg kan deltage i?
- Hvordan vil jeg forberede mig i løbet af den kommende måned, så jeg kan være åndeligt beredt til at modtage budskaberne?

Og når generalkonferencen afsluttes, kan vi spørge:

- Hvilke særlige indtryk fik jeg under generalkonferencen?
- Hvilke nødvendige ændringer vil jeg foretage i mit liv?

Jernstangen er Guds ord. Skrifterne, de levende profeters ord og Helligåndsgaven har en kraftfuld evne til at holde os i sikkerhed. Lad os holde fast ved profeternes ord. Lad os holde fast ved jernstangen.

Jeg vil gerne afslutte med en oplevelse, som vi havde i marts 2000. Søster Andersen og jeg var inviteret til at deltage i tempelindvielsen i Albuquerque i New Mexico. Jeg vidste, at jeg ville blive bedt om at tale, og at min tale skulle være kort.

Vi trådte ind i det celestiale værelse klædt i hvidt. Præsident Hinckley sad på stolen i midten med et medlem af De Tolv ved sin højre side og mig på sin venstre. Mens vi ærbødigt ventede på, at den første session skulle indledes, følte jeg en tydelig og bestemt tilskyndelse om, at jeg skulle ændre den tale, jeg havde forberedt. Tilskyndelsen lød: »Tal om nøglerne. Tal om nøglerne.«

Jeg slog hurtigt op i skrifterne for at finde et skriftsted, der forklarer, hvordan præstedømmets nøgler er gengivet til jorden. Derpå – og jeg husker det, som var det i går – kom en stærk, åndelig følelse til mit sind og hjerte. Den følelse, der brændte i mig, var denne: »Ved siden af dig sidder den mand, som bærer alle præstedømmets nøgler på jorden. Ved siden af dig sidder den mand, som bærer alle præstedømmets nøgler på jorden.«

Jeg trak vejret dybt. Jeg så på præsident Hinckley. Jeg kunne ikke fornægte Åndens stærke tilkendegivelse. Jeg tænkte på dette skriftsted:

»For hans ord skal I tage imod ... som kom det fra min egen mund.

For ved at gøre dette skal helvedes porte ikke få overhånd over jer; ja, og Gud Herren vil sprede mørkets magter foran jer og få himlene til at ryste til jeres gavn og sit navns ære« (L&P 21:5-6).

Gud, vor himmelske Fader, lever og elsker os. Hans enbårne Søn, Jesus Kristus, er vores Frelser. Han er opstået. Han lever. Sammen viste de sig for profeten Joseph Smith. Præsident Gordon B. Hinckley er Herrens salvede profet i dag, som har alle præstedømmets nøgler på jorden. Om dette vidner jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

NOTER

1. Se foredrag på Brigham Young University, 16. jan. 2007. Præsident Packers tale *Lehi's Dream and You* findes på »speeches.byu.edu.«

2. Se *En kilde med levende vand*, CES-foredrag for unge voksne, 4. feb. 2007, s. 6.
3. »Jernstangen«, *Salmer og sange*, nr. 182.
4. *Et reservoir med levende vand*, s. 7.
5. *Lehi's Dream and You*, s. 3-4.
6. *Gospel Truth*, red. Jerreld L. Newquist, 2 bind, 1974, 1:323. Angående betydningen af de levende profeter har præsident Wilford Woodruff, Kirkens fjerde præsident, sagt følgende: »Hvis vi havde adgang til alle åbenbaringer, som Gud har givet, hvis vi havde Enoks Bog, hvis vi havde de ikke-oversatte plader foran os, oversat til engelsk, hvis vi havde Johannes Åbenbarers optegnelse, som blev forseglede, samt alle andre åbenbaringer, og de blev stablet oven på hinanden i 30 meters højde, kunne Guds kirke og rige alligevel ikke vokse, hverken i denne eller i nogen anden tidsalder uden Guds levende orakler« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, red. G. Homer Durham, 1946, s. 53).
7. Boyd K. Packer i *Stjernen*, jan. 1997, s. 6.
8. Boyd K. Packer, i *Stjernen*, juli 2000, s. 9.
9. James E. Faust, i *Stjernen*, juli 1995, s. 63.
10. I *Stjernen*, oktoberkonferencen 1985, 1986, s. 66.
11. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 654-655.
12. I *Liahona*, juli 2002, s. 73.
13. Guide til Skrifterne, »Åbenbaring«, s. 205.
14. »Et levende og ægte vidnesbyrd«, *Liahona*, aug. 2005, s. 6.
15. I »Something Remarkable: Testimonies of the Blessings«, *Ensign*, dec. 2006, s. 17.
16. I »Tag imod udfordringen«, *Liahona*, dec. 2006, s. 34.
17. I *Liahona*, nov. 2006, s. 60.
18. *The Dedication of a Lifetime*, CES-foredrag for unge voksne, 1. maj 2005, s. 5-6.
19. I *Stjernen*, juli 1997, s. 24.
20. Brev af 19. nov. 2006.